

Zeventiende zondag door het jaar A

1Kon. 3,5.7-12

Rom. 8,28-30

Mt. 13,44-52

Vreugde om de schat

Wat is het Rijk Gods? Of, zoals Matteüs het liever noemt, het 'Rijk der hemelen'? Natuurlijk is het geen stuk land, afgebakend achter grenspalen; ook geen toekomstige hemel ná onze wereld. Het Rijk Gods is een bepaalde levenshouding in het hart van mensen van nu en van vandaag, die, naar Jezus' voorbeeld, de liefde in het centrum van hun leven zetten. Jezus' onvoorwaardelijke, gratuite liefde is onmiddellijk te merken bij hen die proberen te leven, vanuit een mentaliteit, niet van "eisen" en "veroveren", maar van "danken" en "geven". Het Rijk Gods ervaart men bij hen die enerzijds fundamenteel dankbaar zijn voor het leven dat hun wordt gegund door de Vader ("God ziet mij echt graag, ook hier en nu!") en die anderzijds ruim mededeelzaam zijn en hun liefde doorgeven aan anderen ("Ik probeer anderen plezier te doen, ook hier en nu!"). Jezus' levenshouding groeit dus waar ook wij, bij alles wat wij ondernemen en bij alles wat wij tegenkomen, en met onze beperkte middelen die wij op dit ogenblik hebben, steeds eerst en vooral reageren met: "Ik ben dankbaar hier bemind te worden door de Vader en nu de kans te krijgen anderen te beminnen".

De twee kleine parabels van vandaag leren ons wat er gebeurt als iemand die liefde van het Rijk Gods gaat ontdekken: dan ontstaat eerst een overrompelende vreugde die daarna een radicale verandering brengt. Wanneer wij ontdekken waar echte liefde te vinden is: in een persoon, in een opdracht, in een levensweg, in een keuze, wanneer wij dus ontdekken dat wij dààr juist bemind worden en kunnen beminnen, dan ontstaat er een vreugde die ons volledig doordrenkt, en ons een kracht geeft om onze moeheid te vergeten, die ons de eigen oude gewoonten opzij doet schuiven en ons heel nieuwe wegen doet gaan. De overstelpende vreugde is het teken, het bewijs dat wij een levensschat gevonden hebben.

Daarbij brengt die vreugde een radicale verandering van onze levenswijze mee. "In zijn vreugde ging hij alles verkopen wat hij bezat." Een mateloze vreugde brengt er ons dan toe ons leven te reorganiseren, zelfs veel prijs te geven van wat wij tot nu toe hebben opgebouwd en alles te her-ijken, te heroriënteren vanuit de gevonden schat. Let wel, dat prijsgeven gebeurt dus niet geforceerd, niet met pijn in het hart, maar spontaan en vrij. Voor wie overrompeld is door de vreugde van de liefde, worden de offers immers niet als pijnlijk aanvoeld.

Het evangelie leert ons dus ook dat wij het best niet beginnen met eerst van alles prijs te geven en los te laten, in de hoop dat wij daardoor wel een levensschat zullen gaan vinden. Die slechte ascese kan van ons alleen maar verkrampde mensen maken. Het gaat eigenlijk juist omgekeerd. Het is omdat wij ergens zoveel vreugde ervaren dat wij vrij en ongeforceerd, heel ons leven gaan herzien in functie van onze nieuw ontdekte schat.

Hebben wij al schatten ontdekt? Hopelijk wel! Laten wij maar eens nagaan hoe de beste momenten in ons leven díe zijn, waar wij, op een bepaald domein of bij een geliefde persoon, zo'n diepe, meeslepde vreugde hebben ervaren, dat wij tot alles bereid waren om juist daar bemind te worden en te beminnen. Hebben wij al dé schat van ons leven ontdekt, het Rijk Gods, de radicale gratuite liefdeshouding naar Jezus' voorbeeld, in álle domeinen van ons leven? Blijkbaar niet, want onze vreugde is nog niet zó totaal dat wij geneigd zijn alles prijs te geven wat die liefde in de weg staat. Voorlopig menen wij nog te moeten vasthouden aan sommige vooroordelen, aan enkele kleine genoegens, aan onze luiheid soms, onze hoogmoed of ons egoïsme.

Het evangelie zegt: "Blijf zoeken" en nodigt ons uit ook vandaag open te staan voor de mogelijke ontdekking van dat Rijk Gods, voor de mogelijke ontmoeting met dé Liefde. Eens ervaren wij de overstelpende vreugde, onvoorwaardelijk, gratis, totaal bemind te worden en totaal te mogen beminnen.

Pater Frans s.j.